

Sygn. akt III KRS 10/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Iwulski (przewodniczący)
SSN Bogusław Cudowski
SSN Maciej Pacuda (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania Z. C.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 11 grudnia 2014 r. w przedmiocie pozostawienia bez rozpatrzenia zgłoszenia na stanowisko sędziowskie w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...],
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 18 marca 2015 r.,

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą z dnia 11 grudnia 2014 r., podjętą w przedmiocie pozostawienia bez rozpatrzenia zgłoszenia na stanowisko sędziowskie, na podstawie art. 57 § 2a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2013 r., poz. 427 ze zm.) postanowiła nie uwzględniać zastrzeżenia Z. C. do pozostawienia bez rozpatrzenia jego zgłoszenia na wolne

stanowisko sędziowskie w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...], ogłoszone w Monitorze Polskim [...].

W uzasadnieniu tej uchwały Krajowa Rada Sądownictwa wyjaśniła, że Prezes Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...] pismem z dnia 7 listopada 2014 r., na podstawie art. 57 § 2a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2013 r., poz. 427 ze zm. - dalej jako p.u.s.p.), zawiadomił Z. C. o pozostawieniu bez rozpatrzenia jego zgłoszenia na wolne stanowisko sędziowskie w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...] ogłoszone w Monitorze Polskim, wobec niespełnienia wymagań określonych w art. 57 § 1 p.u.s.p. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2014 r. w związku z art. 29 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz.U. Nr 153, poz. 1269 ze zm. - dalej jako p.u.s.a.).

Z. C. w dniu 17 listopada 2014 r. złożył pisemne zastrzeżenie do pozostawienia jego zgłoszenia bez rozpatrzenia. W zastrzeżeniu tym podniósł, że okoliczność złożenia przez niego stosownego „oświadczenia lustracyjnego”, jak również miejsce jego złożenia, wynika z załączonego do karty zgłoszenia na wolne stanowisko sędziowskiego aktu powołania z dniem 1 listopada 2008 r. na pozaetatowego członka Samorządowego kolegium Odwoławczego w [...] na okres 6-letniej kadencji oraz powołania z dniem 1 kwietnia 2009 r. na etatowego członka Samorządowego Kolegium Odwoławczego w [...] oraz, w jego opinii, stanowi realizację obowiązku, o którym mowa art. 57 § 1 p.u.s.p. w związku z art. 29 p.u.s.a.

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z materiałami zgromadzonymi w sprawie oraz stanowiskiem Zespołu, nie uwzględniła jednak zastrzeżenia wniesionego przez kandydata.

W ocenie Rady, zastrzeżenie kandydata nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ jego zgłoszenie na wolne stanowisko sędziowskie nie spełnia wymogu określonego w art. 57 § 1 p.u.s.p. Zgodnie tym przepisem osoba urodzona przed dniem 1 sierpnia 1972 r., która zgłasza się na wolne stanowisko sędziowskie, zobowiązana jest dołączyć do zgłoszenia oświadczenie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz.U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425 ze zm.) albo informację, o której mowa w art. 7 ust.

3a tej ustawy. Bez znaczenia dla przedmiotowej sprawy jest okoliczność uprzedniego złożenia przez kandydata oświadczenia lustracyjnego, ponieważ nie załączył on do zgłoszenia informacji wskazującej na jego wcześniejsze złożenie, zaś przepisy ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych umożliwiają jednoczesne zgłaszanie się na wakujące stanowiska w wielu sądach i w takiej sytuacji sprawdzenie, czy kandydat spełnia wymogi formalne, musi być możliwe bez wglądu do jego akt osobowych.

Obowiązek złożenia oświadczenia lustracyjnego wynika przede wszystkim z przepisów ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 ustawy lustracyjnej oświadczenie lustracyjne składa się z chwilą wyrażenia zgody na kandydowanie lub zgody na objęcie funkcji i jego złożenie powoduje wygaśnięcie obowiązku jego powtórnego składania w przypadku późniejszego kandydowania lub wykonywania funkcji publicznej. Jednakże w takim przypadku kandydat jest zobowiązany do przedłożenia właściwemu organowi informacji o uprzednim złożeniu oświadczenia lustracyjnego (art. 7 ust 3a ustawy lustracyjnej).

Z kolei, zgodnie z art. 57 § 2a p.u.s.p., jeżeli swoją kandydaturę zgłosiła osoba, która nie spełnia warunków do objęcia stanowiska sędziego sądu powszechnego albo zgłoszenie nastąpiło po upływie terminu, lub nie spełnia wymogów formalnych właściwy prezes sądu zawiadamia zgłaszającego o pozostawieniu zgłoszenia bez rozpatrzenia, podając przyczynę tej decyzji.

Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa, skoro bezsporne jest, że kandydat nie spełniał - w dniu zgłoszenia swojej kandydatury - wszystkich ustawowych kryteriów do objęcia urzędu sędziego, to złożone przez niego zastrzeżenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając zatem powyższe na uwadze, Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła, że zastrzeżenie Z. C. nie zasługuje na uwzględnienie i podczas posiedzenia w dniu 11 grudnia 2014 r. postanowiła o tym jednogłośnie (14 głosów „za”).

Uczestnik postępowania Z. C. wniósł do Sądu Najwyższego odwołanie od opisanej wyżej uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 11 grudnia 2014 r., zaskarżając tę uchwałę w całości i zarzucając jej sprzeczność z prawem

procesowym, tj. art. 33 ust. 1 ustawy o KRS w związku z art. 57 § 1 i art. 57 § 2a p.u.s.p. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2014 r. oraz w związku z art. 29 p.u.s.a. polegające na podjęciu uchwały przez Radę bez wszechstronnego rozważenia sprawy oraz bez wnikliwej analizy udostępnionej dokumentacji i uwzględnienia wyjaśnień zawartych w zastrzeżeniu z dnia 17 listopada 2014 r.

Powołując się na ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie w całości zaskarżonej uchwały i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Krajowej Radzie Sądownictwa.

Podkreślił równocześnie, że okoliczność (fakt) złożenia przez niego stosownego „oświadczenia lustracyjnego”, jak również miejsce jego złożenia, wynika z załączonego do karty zgłoszenia na wolne stanowisko sędziego aktu powołania z dniem 1 listopada 2008 r. na pozaetatowego członka Samorządowego Kolegium Odwoławczego w [...] na okres 6-letniej kadencji (załącznik nr 26 do podania z dnia 26 października 2014 r.; akt powołania kserokopia) oraz powołania z dniem 1 kwietnia 2009 r. na etatowego członka Samorządowego Kolegium Odwoławczego (załącznik nr 27 do podania z dnia 26 października 2014 r.; akt powołania kserokopia). Warunkiem koniecznym do powołania na członka samorządowego kolegium odwoławczego (zarówno pozaetatowego, jak i etatowego) było bowiem złożenie „oświadczenia lustracyjnego”.

W konsekwencji, zdaniem skarżącego, załączony do karty zgłoszenia na wolne stanowisko sędziego akt powołania na pozaetatowego członka SKO oraz kolejny akt powołania na etatowego członka SKO stanowi realizację obowiązku, o którym mowa w art. 57 § 1 p.u.s.p. w związku z art. 29 p.u.s.a., w zakresie dołączenia informacji (jest tą informacją), o której mowa w art. 7 ust. 3a ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa, tj. stanowi informację o uprzednim złożeniu „oświadczenia lustracyjnego”, jak i o organie, któremu zostało ono przedłożone.

Ponadto składający odwołanie wyraził pogląd, że okoliczność, iż powyższa informacja nie została złożona zgodnie z wzorem, o którym mowa w art. 10 ust. 2 w związku z załącznikiem nr 2a do ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa, nie może stanowić podstawy do uznania, iż zgłoszenie na wolne stanowisko sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego

nie spełnia wymogów formalnych określonych w stosownych przepisach. Przepisy ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych w powiązaniu z przepisami ustawy Prawo o ustroju sądów administracyjnych nie przewidują bowiem takiej sankcji (pozostawienie zgłoszenia bez rozpatrzenia) w sytuacji, gdy informacja o uprzednim złożeniu „oświadczenia lustracyjnego” nie została sporządzona według wzoru, o którym mowa we wskazanym wyżej załączniku do ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa.

Skarżący przypomniał także, iż w zastrzeżeniu z dnia 17 listopada 2014 r. poinformował, że oświadczenie lustracyjne zostało przez niego złożone w 29 września 2008 r. do Prezesa Rady Ministrów.

Zdaniem skarżącego, jest to, zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego przyjętym w wyroku z dnia 22 listopada 2013 r., III KRS 222/13, wyjaśnienie przez kandydata na stanowisko sędziego dostrzeżonych braków formalnych zgłoszenia w drodze składanego zastrzeżenia.

Krajowa Rada Sądownictwa w odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Istota problemu występującego w niniejszej sprawie dotyczy oceny dopełnienia przez odwołującego się Z. C. wymagań formalnych zgłoszenia jego kandydatury na wolne stanowisko sędziowskie w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...] dokonanej w postępowaniu przed Krajową Radą Sądownictwa, a w szczególności prawidłowości tej oceny.

W opinii Sądu Najwyższego, w przedmiotowej sprawie nie doszło do naruszenia przez Radę powołanego w zarzutach odwołania art. 33 ust. 1 ustawy o KRS. Przepis ten zobowiązuje Krajową Radę Sądownictwa, aby przed podjęciem uchwały w indywidualnych sprawach należących do jej kompetencji wszechstronnie rozważyła sprawę, na podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób, jeśli zostały złożone. Regulacja zawarta w tym przepisie koresponduje więc z obowiązkami Rady wynikającymi z art.

2 Konstytucji RP. Naruszenie tego przepisu (a także art. 2 Konstytucji RP) może zatem polegać na pominięciu istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności wynikających z owej dokumentacji lub wyjaśnień, albo dokonaniu ustaleń sprzecznych z tymże materiałem. Sąd Najwyższy stoi jednakże na stanowisku, że zaprezentowana w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały ocena, wbrew odmiennemu stanowisku odwołującego się, jest wynikiem wszechstronnego rozważenia przez Krajową Radę Sądownictwa wszystkich aspektów sprawy i nie można przypisać jej cech dowolności, która stanowiłaby naruszenie art. 33 ust. 1 ustawy o KRS. Zdaniem Sądu Najwyższego, uzasadnienie uchwały podjętej w przedmiotowej sprawie pozwala przyjąć, że rozstrzygnięcie, które zapadło w kwestionowanej uchwale o nieuwzględnieniu zastrzeżenia do pozostawienia bez rozpatrzenia zgłoszenia odwołującego się na stanowisko sędziowskie, jednoznacznie wskazuje, iż uchwała ta została podjęta po wszechstronnym rozważeniu całości zgromadzonego materiału dowodowego i z zachowaniem prawidłowego toku postępowania przed Radą, co zostanie wykazane w dalszej części uzasadnienia.

Odwołujący się w swoim odwołaniu powołał się również na naruszenie przez Radę art. 57 § 1 i art. 57 § 2a p.u.s.p. Należy zatem przypomnieć, że art. 57 § 1 p.u.s.p. (w brzmieniu relewantnym dla jego stosowania w niniejszym postępowaniu) w zdaniu pierwszym stanowi, iż każdy, kto spełnia warunki do objęcia stanowiska sędziego sądu powszechnego, o którym mowa w art. 55 § 2, może zgłosić swoją kandydaturę na jedno wolne stanowisko sędziowskie w ciągu miesiąca od obwieszczenia, o którym mowa w art. 56. W zdaniu drugim powołany przepis statuuje z kolei obowiązek dołączenia do karty zgłoszenia kandydata dwóch dokumentów: 1) informacji z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącej osoby kandydata oraz 2) zaświadczenia stwierdzającego, iż kandydat jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego, zastrzegając - w zakresie obowiązku przedłożenia tych dokumentów - odmienną regulację zawartą w art. 58 § 4a. Natomiast odrębna jednostka redakcyjna art. 57 § 1 p.u.s.p, którą jest zdanie trzecie tego przepisu, wprowadza w odniesieniu do osób urodzonych przed dniem 1 sierpnia 1972 r. kolejne wymaganie formalne w postaci konieczności dołączenia do karty zgłoszenia oświadczenia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy lustracyjnej albo informacji, o której mowa w art. 7 ust. 3a tej ustawy. Wynikający z

art. 57 § 1 zdanie trzecie p.u.s.p. obowiązek osoby dokonującej zgłoszenia swojej kandydatury na wolne stanowisko sędziowskie został kompleksowo uregulowany w tym przepisie oraz w przepisach art. 7 ust. 1 i ust. 3a powołanej ustawy lustracyjnej. Kandydat należący do kręgu osób urodzonych przed dniem 1 sierpnia 1972 r. powinien więc dołączyć do karty zgłoszenia oświadczenie lustracyjne, zdefiniowane w art. 7 ust. 1 ustawy lustracyjnej jako oświadczenie dotyczące pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z tymi organami w okresie od dnia 22 lipca 1994 r. do dnia 31 lipca 1990 r. albo – stosownie do art. 7 ust. 3a ustawy lustracyjnej - informację o uprzednim złożeniu takiego oświadczenia, jeśli wobec faktu wcześniejszego kandydowania lub wykonywania funkcji publicznej składał już oświadczenie lustracyjne i obowiązek ponownego złożenia takiego oświadczenia wygasł z mocy art. 7 ust. 3 ustawy lustracyjnej. Krótko mówiąc, informacja, o której mowa w art. 7 ust. 3a ustawy lustracyjnej, nie ma samodzielnego bytu, ale stanowi surogat oświadczenia lustracyjnego w sytuacjach opisanych hipotezą normy art. 7 ust. 3a w związku z ust. 3 ustawy lustracyjnej. Obowiązki osób kandydujących lub sprawujących funkcje publiczne w zakresie składania oświadczeń lustracyjnych albo informacji o złożeniu takich oświadczeń są zasadniczo unormowane w powołanych przepisach ustawy lustracyjnej, do których art. 57 § 1 zdanie trzecie p.u.s.p. jedynie odsyła, sam nie precyzując tychże obowiązków, ani ich nie modyfikując. Określa on natomiast etap postępowania konkursowego, na którym zgłaszający swoją kandydaturę na wolne stanowisko sędziowskie powinien dopełnić powyższego obowiązku, trwający przez miesiąc od obwieszczenia, o którym mowa w art. 56.

Na odwołującym się jako osobie urodzonej przed dniem 1 sierpnia 1972 r., jeśli uprzednio złożył oświadczenie lustracyjne, bez wątplenia spoczywał zatem wynikający z art. 57 § 1 zdanie trzecie p.u.s.p. obowiązek dołączenia do karty zgłoszenia kandydatury na wolne stanowisko sędziowskie w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym informacji o uprzednim złożeniu oświadczenia lustracyjnego. Wypada też dodać, że zgodnie z art. 10 ust. 2 ustawy z dnia z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów, wzór informacji o złożeniu oświadczenia lustracyjnego, o której mowa w art. 7 ust. 3a, stanowi załącznik nr 2a

do ustawy lustracyjnej. Ponieważ wymieniony załącznik stanowi integralną część tej ustawy, w związku z czym ma moc obowiązującą analogiczną do jej przepisów, informacja, której dotyczy, nie może być sporządzana w sposób dowolny, lecz tylko zgodnie z owym załącznikiem. Dlatego też, stosownie do treści załącznika nr 2a, informacja o zgłoszeniu oświadczenia lustracyjnego, oprócz samej deklaracji ma zawierać imię, nazwisko, numer Pesel, datę złożenia oświadczenia, organ, któremu je przedstawiono, okoliczności złożenia, własnoręczny podpis i datę. Oczywiście (i tu można zgodzić się z odwołującym się), omawiana informacja nie musi być sporządzona wyłącznie na „druku” stanowiącym szczegółowe odzwierciedlenie wzoru określonego w załączniku nr 2a, jednakże z całą pewnością musi zawierać wszystkie dane w nim wymienione, gdyż w przeciwnym razie nie spełni wymogów, o których mowa w art. 10 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 3a ustawy lustracyjnej.

Podkreślenia wymaga również, że art. 57 § 1 p.u.s.p. jest przepisem bezwzględnie obowiązującym, natomiast korespondujący z nim art. 57 § 2a tej ustawy, w myśl którego jeżeli swoją kandydaturę zgłosiła osoba, która nie spełnia warunków do objęcia stanowiska sędziego, albo zgłoszenie nastąpiło po upływie terminu, o którym mowa w § 1, lub nie spełnia wymogów formalnych określonych w tym przepisie lub w przepisach § 1a-1g, właściwy prezes sądu zawiadamia zgłaszającego o pozostawieniu zgłoszenia bez rozpatrzenia, podając przyczynę pozostawienia zgłoszenia bez rozpatrzenia, nie przewiduje procedury konwalidacyjnej na etapie postępowania nominacyjnego przed właściwym prezesem sądu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lipca 2014 r., III KRS 19/14). W tej sytuacji niedopełnienie przez kandydata przewidzianych w art. 57 § 1 p.u.s.p. wymagań formalnych przewidzianych na tym etapie procedury konkursowej w terminie określonym w tym przepisie, nie tylko uprawnia, ale wręcz zobowiązuje prezesa właściwego sądu, aby z mocy art. 57 § 2a zdanie pierwsze u.s.p. powiadomił kandydata o pozostawieniu jego zgłoszenia bez rozpatrzenia.

Powołany przez składającego odwołanie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2013 r., III KRS 222/13 jest przy tym spójny z poczynionymi wyżej spostrzeżeniami. Prawdą jest bowiem, że we wskazanej w odwołaniu sprawie Sąd Najwyższy przyjął możliwość wyjaśnienia przez kandydata na stanowisko sędziego dostrzeżonych braków formalnych zgłoszenia w drodze składanych zastrzeżeń oraz

że w przypadku uwzględnienia zastrzeżenia, możliwe jest uznanie, że kompletne zgłoszenie na stanowisko sędziego zostało wniesione w ustawowym terminie. Jednocześnie Sąd Najwyższy w omawianym wyroku podkreślił także, iż omawiana regulacja nie zawiera *expressis verbis* unormowania procedury uzupełniania braków zgłoszenia, w tym obowiązku organu przyjmującego zgłoszenie wezwania do ich usunięcia; nie zawiera odesłania do odpowiedniego stosowania przepisów zamieszczonych w innych regulacjach. W konsekwencji należy przyjąć, że najpóźniej w ostatnim dniu miesięcznego terminu określonego w art. 57 § 1 u.s.p. kandydat powinien przedstawić kompletne zgłoszenie wraz z wymaganymi dokumentami. Terminu tego nie można przywrócić, ponieważ ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych nie zawiera regulacji określających możliwość przywrócenia terminu (por. Komentarz – Prawo o ustroju sądów powszechnych, redakcja naukowa Antoni Górski, wydawnictwo LEX, Warszawa 2013 r., s. 253). Dla odwołującego się w sprawie III KRS 222/13 oznaczało to, że stosownie do wymogu z art. 57 § 1b, powinien on dołączyć brakujący wykaz sygnatur akt stu spraw w terminie do zgłoszenia kandydatury, to jest w ciągu miesiąca od obwieszczenia w Monitorze Polskim.

Także w przedmiotowej sprawie, ze względu na nieistnienie procedury konwalidacyjnej, wszystkie wymogi musiały więc zostać spełnione w otwartym terminie do wniesienia zgłoszenia, który upływał 30 października 2014 r., niezależnie od tego, czy zostałyby to dokonane w zastrzeżeniu, czy poza nim (niejako z własnej inicjatywy kandydata). Warunek ten w przedmiotowej sprawie z oczywistych względów nie mógł jednak zostać spełniony, gdyż jak wynika z akt sprawy, samo zgłoszenie Z. C. zostało złożone w przedostatnim dniu terminu na dokonanie tej czynności, to jest w dniu 29 października 2014 r., a zatem miał on tylko jeden dzień na ewentualne uzupełnienie braków.

Sąd Najwyższy zauważa również, że w wyroku wydanym w sprawie III KRS 222/13 Sąd Najwyższy stwierdził, że o spełnieniu obowiązków formalnych nie może świadczyć samo wskazanie miejsca, gdzie wymagany wykaz się znajduje. W okolicznościach przedmiotowej sprawy oznacza to zaś, że zupełnie nieuprawniony jest tok rozumowania odwołującego się sugerujący, że spełnił on wymóg złożenia informacji o uprzednim złożeniu oświadczenia lustracyjnego, skoro wskazał w

życiorysie fakt powołania go na członka Samorządowego Kolegium Odwoławczego oraz załączył kserokopie aktów tego powołania do zgłoszenia kandydatury na wolne stanowisko sędziowskie. Co już wcześniej zostało bowiem podniesione, informacja o uprzednim złożeniu oświadczenia lustracyjnego winna odpowiadać treści załącznika nr 2a do ustawy lustracyjnej (art. 10 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 3a tej ustawy). Z kolei, informacje zawarte zastrzeżeniu odwołującego się od pozostawienia jego zgłoszenia bez rozpatrzenia, nawet gdyby przyjąć, że (oceniane łącznie) spełniały te wymogi, nie mogą być brane pod uwagę ze względu na złożenie tego zastrzeżenia po upływie terminu do dokonania zgłoszenia na stanowisko sędziego.

Przepis art. 57 § 2a p.u.s.p. przewiduje jedną obligatoryjną sankcję – na wypadek niewywiązania się przez kandydata, między innymi, z obowiązków określonych w art. 57 § 1 u.s.p. w ciągu miesiąca od obwieszczenia o wolnym stanowisku sędziowskim – polegającą na pozostawieniu zgłoszenia bez rozpatrzenia.

Wydana na podstawie art. 57 § 2a zdanie czwarte p.u.s.p. uchwała Krajowej Rady Sądownictwa, negatywnie rozstrzygająca o zastrzeżeniach odwołującego się, jest zatem prawidłowa, a odwołanie od niej podlega oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS.